

ποπιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ᾧ κάρῃ
μιάστορ' ἐξ ἑμοῦ πάσεται.

- ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστήν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἐντέρων ἀφρόν,
ἑμοῦσα θρόμβους οὖς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρόπει· 185
ἀλλ' οὐ καρανιστῆρες ὀφθαλμωροῦχοι
δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἢδ' ἄκρων τομαί
λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν

176. δ' ὦν mss. ὦν δ' Pors. Malim ὦν. Et sic Wakef. ἐν κάρῃ mss. ᾧ κάρῃ olim Sch. Qu. αὐ κάρῃ. Cf. Eur. Med. 1382. οὔδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῶ κάρῃ μιῆστορες. Soph. El. 607. ὦν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιῆστορα | ἐπητιῶσω.

177. μιῆστορ'] ἀλύστορ' Stanl. ἐξείνου mss. ἐκ γένους Weil. ἐζγόνου conj. Weckl. ἐζγονον Zakas. αὐτ' ἐζει Dirlam. ἐκ γ' ἑμοῦ Newman. ἐξ ἑμοῦ Scholef. Pal. ἐγγενῆ Hart. Sidg. ἐκ σίνους Weckl. ἔστιν οὐ Herm. Sch. Minek. Müller. εἰσιν οὐ Kirch. ἐκ νέου Ahr. Fr. Qu. αὐθις αὐ.

179. τάχος] τάχα Hart. Sed cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Alibi ὡς τάχος, Ag. 27. Ch. 889. Sept. 678.

181. ἀργηστήν] Cf. Sept. 60. ἀργηστής ἀφρός. ὄφιν] Melius conveniret ἰόν (sagittam). Cf. Hom. Il. 16, 773. ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρηῆμι θορόντες. Sed prior in ἰός producitur.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων (ἀπ' ἀνῶν M.) mss. μέλαν' ἀπ' ἐντέρων conj. Weckl. Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῶδ' ἀπανθρώπων πάγω.) Vel μέλινα πνευμόνων (ita etiam L. Schmidt).

185. δόμοισι] δόμοις σε Wakef. Fortasse recte.

186. οὐ M. G. οὐ Turn. Stanl. καρανιστῆρες M. οὐκ ἄρ' ἀνηστῆρες V. Fl. F. καρανιστῆρες Stanl.

187 sq. δίκαι — ἀποφθοραὶ λευσμοί τε (del. v. 188.) Rutherford.

187. ἀποφθοραὶ mss. ἀποφθορᾶ Musgr. Erf. Dind. Pal.

188. κακοῦται χλοῦνις mss. κακοῦσαι χλοῦνιν Schoem. παίδων τε χλοῦνις καὶ κακῶν ἀκρωνία Both. κακῆ τε χλοῦνις Stanl. Fr. κακοῦται χλοῦνις conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ | παίδων τε χλοῦνις ἢδ' ἀκρωνία κακοῦ Fritzsche. Herm. Vitiosum videtur κακοῦται. Versum proscibit Kayser. ἀκρωνία mss. ἀκρωνίαν Heims. ἄκρων τομή Hart. Malim ἄκρων τομαί (mutilationes). Idem proponit Dav.

189. λευσμόν mss. Heims. λευσμός aut λευσμοί Cas. λευσμοί Stanl. Pal. λυγμόν Wieseler. Qu. λυγμός aut λυγμοί. Vix placet λευσμοί. καὶ] Qu.